Guillermo Stabile

—„El Filtrador"— cel mai mare jucător și antrenor al Argentinei

ne vorbește despre fabuloasa lui carieră

Profesionist la 16 ani.—Monti amenințat de gangsteri.— Footballul britanic și echipa României văzute de „el Filtrador". — 3 goaluri in șase minute

Interviewul acesta l-am putut avea grație lui Dincă Schileru, care este un bun amic al lui Stabile.

Prietenia încheiată la Paris, atunci când Schileru juca la Valencienes, ne-a adus poate cel mai frumos dar de Crăciun. Căci o scrisoare „gratuită" de la Stabile este, credeți-ne, nu numai un lucru foarte interesant dar și un record.

„El Filtrador". Inseamnă „acela care se strecoară" și atunci când e scris cu literă mare vrea să spună Stabile. Guidlermo Stabile, cel mai mare jucător și antrenor al Argentinei.

Nu-i o excepție. Andrade era „Fiul lui Dumnezeu" iar Leonidas continuă să fie „Diamantul Negru".

Admirația și imaginația sudamericanilor sunt luxuriante ca vegetația torpicală.

De data aceasta imaginația n'a mai avut însă libertate totală, iar entuziasmul magnific al sportivilor argentini a fost impresionat de ceva mult mai puternic decât o simplă chestie de artă și temperament iberic.

„El Filtrador" nu e o metaforă ca „Diamantul Negru". Epitetul acesta s'a impus, nu a fost găsit.

Technicianul perfect și marele — poate unicul — strateg al footballului sudamerican, omul acesta, altfel decât ceilalți, care isbutea să treacă calm și aproape pe nesimțite de orice apărare (chiar și de aceea, care conținea pe Nasassi. Andrade și Scarone) a impus el singur masselor această poreclă celebră.

„El Filtrador" nu mai joacă. Azi el e cel mai mare antrenor al Argentinei. Și poate răspunde cum îi place capricioșilor conducători argentineni.

RAȚIUNEA UNUI INTERVIEW TANSOCEANIC

Un interview cu Stabile este interesant prin el însuși, desigur. Dar nu pentrucă prezintă numai ineditul unei convorbiri cu o vedetă sudamericană. Guillermo Stabile nu este o vedetă standard.

Rațiunea acestui interview transoceanic este mult mai profundă și mai interesantă.

Stabile este unul din puținii tacticieni ai Americii de Sud și poate defini mai bine ca oricare altul fabulosul football sudamerican concepția prezentă totuși în spatele temperamentului și spiritului de aventură, care au impresionat constant pe europeni.

In acelaș timp, Stabile cunoaște tot atât de bine footballul Europei pentrucă a jucat în Italia și Franța.

O comparație între footballul britanic și acela al sudamericanilor. Cea mai pasionantă problemă soluționată de cel mai mare specialist de peste ocean.

Pentru noi, Stabile are însă în plus, o mare, foarte mare calitate.

Poate face aprecieri asupra footballului român, căci a văzut jucând echipa natională la Montevideo.

PROFESIONIST LA 16 ANI!...

„M'am născut la Buenos Aires — spune Stabile — *și mulți din tovarășii mei au ajuns vedete. Anul nu interesează, pentrucă am încetat să joc și n'am intrat încă în istorie. Sunt antrenor la Independiente.*

Până când? Până când conducătorii vor accepta să recunoască că numai voința mea poate conduce echipa".

Ziua sau noaptea, Buenos Aires este la fel de feeric. Tentațiile sunt numeroase, chiar pentru un copil de opt, nouă ani.

Stabile însă rezistă tuturor acestor nenumărate și puternice ispite.

Este învins de una singură: footballul, pe care îl joacă cu pasiune și pentru care imaginația lui extraordinară găsește cele mai neașteptate soluții. Altfel, cum ar putea vedea marile matchuri, la cari rămân pe dinafară, și oameni, cari au bilete cumpărate dinainte?

N'a așteptat însă mult. Căci la 12 ani, juca în echipa de juniori a lui Huracan. Dar nu „rezistă" prea mult. Doar un singur campionat, pentrucă technica lui uluitoare devenise deja un număr de atracție.

In anul următor devine profesionist. Avea 16 ani, semnase un contract și juca în prima echipă, alături de eroii imaginației și visurilor lui secrete.

Ah! Primul mascat. Nu-i va uita niciodată. Cu toate că de atunci a făcut atâtea partide uluitoare.

Copilul de 16 ani a pus în umbră pe toate vedetele de pe teren. Și nu erau nici puține, nici mici.

GOAGETTERUL CAMPIONATULUI MONDIAL DIN 1930

Cariera lui Guillermo Stabile este prodigioasă. Ca tot footballul sudamerican de altfel.

Contrar numelui său, Stabile nu e deloc statornic. Se lansează la Huracan și pleacă apoi.

„El Filtrador" joacă la toate cluburile mari din Buenos Aires. Boca Juniors, River Plate. Independiende, Racing, San Lorenzo di Almagro îi fac oferte din ce în ce mai ispititoare. Stabile nu rezistă câtuși de puțin și își schimbă clubul ca pe o cravată, care nu se mai poartă. Popularitatea lui continuă totuși să crească. Pentrucă el a încetat de mult să mai aparțină vreunui club; Stabile era vedeta footballului sudamerican.

A jucat de 28 de ori în echipa națională. Pentru motivul că cea mai mare parte a carierii sale de jucător și-a petrecut-o în Europa la Bologna și Paris.

Ca internațional, stabilește un record destul de impresionant. Este goal-getterul campionatului mondial de la Montevideo. A marcat 8 goaluri în patru matchuri.

Dintr'un ziar argentinean:

„In acelaș moment, în care tabile își fractura piciorul la Bologna, acasă, la Buenos Aires, cădea o statuetă, ce reprezenta un jucător de football. Și... statueta s'a ales tot cu piciorul rupt".

Autenticitatea o veți aprecia dvs.

„Este adevărat că eram în cea mai mare formă, spne el. *Dar tot atât de adevărat este că am jucat alături de cei mai mari atacanți ai Argentinei".*

Intr'adevăr, linia de atac avea următoarea formație: Peucelle, Varalbo, Stabile, Fenreira, Evaristo.

Și în special aripa stângă Ferreira Evaristo a jucat tot timpul extraordinar. Mai ales în matchul cu Uruguay, acel Uruguay care avea în echipă pe Scarone, Andrade, Nasassi și Cea.

Aici se termină cariera sudamericană a lui Stabile. Imediat după campionatul mondial, faima lui trece Atlanticul. El o urmează imediat. Pentrucă n'a putut rezista dorului de aventură.

E angajat de Bologna. Vine în contact cu footballul Europei Centrale, dar personalitatea lui depășește cu mult pe cea a marilor vedete continentale.

Până într'o zi, când își fracturează piciorul. Mai stă puțin în Italia și apoi pleacă la Paris unde este angajat de Red Star. Asta se petrecea în 1935. Dar acum e deja bătrân. Continuă să fie totuși un mare jucător, pentrucă are o technică excepțională și o inteligență a jocului aproape supraomenească.

Devine antrenor. Și într'un moment de nostalgie — sau poate de altceva — pleacă în patrie.

Găsește imediat angajament la Independiente. E din nou vedetă. Publicul nu l-a uitat. Cu atât mai puțin cu cât echipa i-l amintește: instalându-se în capul clasamentului.

AMINTRII... CEL MAI MARE MATCH DIN CARIERA

„Câteva amintiri frumoase senor Stabile, l-am rugat în scrisoarea noastră.

L-am lăsat pe el să le selecționeze, din seria de întâmplări magice, care s'au produs în lunga și aventuroasa lui carieră.

„Cel mai mare match i-am precizat.

„E foarte greu să aleg, răspunde el.

(Trebuia să ghicim aceasta. E doar foarte dificil ca un jucător, care a făcut atâtea matchuri mari, să poată desemna pe cel mai mare).

„Pentru că nu știu dacă trebue să mă gândesc la cel mai pasionant, la cel mai spectaculos sau la unul, în care am „distrat" un adversar celebru. Cred însă că l-am ghicit într'adevăr pe cel mai bun din toată cariera mea.

Era în 1928, un match hotărîtor pentru Boca Juniors. Adversarul conducea la repriză cu 1:0. Stadionul era un vulcan. Da, s'au tras chiar și focuri de revolver, ca în reportajele continentalilor.

Se părea că pierduserăm campionatul, căci după aspectul primei părți nu mai puteam spera să câștigăm jocul.

După pauză însă, am marcat trei goaluri în șease minute și am terminat cu 3:1, luând campionatul".

MONTI, AMENINȚAT DE GANGSTERI. PORTARULUI I-A MURIT MAMA INAINTE DE MATCH

Cel mai dur, cel mai pasionant match?

„Aici nu mai ezit nicio secundă — scrie Stabile. *Este o cetina. Intâlnirea aceasta a fost așteptată cu atâta pasiune că dacă unul din noi și-ar fi scris testamentul înainte de match, n'ar fi putut să fie ironizat pentru această prevedere.*

Dar iată două exemple plastice de ceea ce a însemnat matchul acesta.

Monti, care era unul din cei mai buni jucători ai echipei noastre, a primit înaintea jocului scrisori de amenințare de la niște gangsteri.

Dar cum aceste „încercări de răpire" n'au isbutit să-l intimideze, adversarii noștri au recurs la un truc, care arată că în ori ce caz nu erau lipsiți de fantezie. Puțin înainte de a pleca la teren, i se aduce portarului nostru o telegramă. Am crezut toți că era o telegramă de felicitare din partea vreunui admirator fidel. Și am deschis-o veseli. Dar... bietul băiat s'a îngălbenit și a început să plângă.

Era o telegramă, prin care era vestit că mama lui murise.

După match, am aflat că fusese trimisă de niște suporteri uruguayeni"

STABILE E ADVERSARUL SISTEMULUI DE JOC

Așa cum am spus la început, Stabile poate sintetiza cel mai bine concepția technică a footballului sudamerican. Acest minunat football american, care nu cunoaște decât legile fanteziei individuale.

Stabile a rămas un jucător sudamerican 100 la sută. Pentrucă profesează un dispreț total pentru tot ceia ce este logică și preocupare științifică în jocul de football.

„Nu știu ce este aceea sistem. Și nici nu mă interesează. O echipă bună, compusă din jucători buni, nu are nevoe de sistem. Fiecare joacă după aplicația lui naturală pentru jocul de football.

La ce poate servi sistemul, dacă ai făcut un dribling bun și ai scăpat de centrul half politist. Și apoi jocul acesta nu-i frumos când este mecanic, ca acela al englezilor ci când e jucat cu libertte și fantezie.

Recunosc că Anglia are un football foarte bun, dar dacă Argentina găsește o linie de halfi bună, sistemul lui Chapman, în W. M., este nul.

Englezii nu ne întrec în nimic pe teren. Superioritatea lor stă în organizarea cluburilor și competența conducătorilor lor".

STEINER II, CEL MAI BUN JUCATOR ROMAN

In sfârșit! Iată partea cea mai interesantă a acestui interview.

Stabile a văzut echipa noastră jucând la Montevideo.

Argentina și România au fost eliminate de același adversar formidabil: Uruguay.

„Mi-amintesc de echip României. Și am fost surprins agreabil de jucătorii ei. Cu atât mai mult, cu cât nu cunoaștem nici din auzite țara dv. Cel mai mult mi-a plăcut fundașul dreapta Steiner".

. . . . . .

Acesta este interviewul cu Stabile. Scrisoarea lui se termină cu o dorință: vrea să-și exprime toată admirația pentru jucătorii dela Montevideo și să aducă salutul său footballului românesc.

TATRA
Aviz
BIROUL, EXPOZIȚIA ȘI ATELIERUL REPUTATELOR AUTOMOBILE TATRA S'A INSTALAT ÎN STRADA PLANTELOR No. 37 (Statuia Pache) — TELEFON 5-5287
LA „AERODINAMICA"

Fața și mâinile
crăpate de muncă, de vânt, de frig, de apă; cu bube, coșuri, arsuri, exeme, tăeturi de brici, rozături de guler, se catifelează dacă le fricționăm ușor înainte de culcare cu pasta „SERGENT" • 20 lei cutia originală. La Farmacii și Drogherii. (Vărsat nu se vinde).